

[Tinning]

noget, de alle sammen uden videre kan se er den helt store fidus at leve videre i. Derfor danner den dybt ulykkelige, særlige kulturer omkring narkomanien. Det problem løser man altså ikke ved blot at registrere, at det foregår, og så begive sig på jagt efter det store, gyldne columbusæg.

Til sidst skal jeg blot sige, at jeg forstår faktisk ikke indenrigsministerens, hvad skal man kalde det, begrænsede velvilje eller velvilje med forbehold eller sådan noget, over for at undersøge, om man måske alligevel på en eller anden måde kunne lave en central registrering, der kunne bruges til et eller andet. Indenrigsministeren siger selv, at selv om man lavede et sådant centralt register, ville vi intet få at vide om, hvor mange narkomaner der faktisk er i dette land. Indenrigsministeren siger selv, at de nødvendige oplysninger har man faktisk allerede i de forskellige begrænsede registre. Indenrigsministeren siger selv, at oprettelsen af et sådant centralt register ville skræmme en del af narkotikamisbrugerne fra at opsøge behandlingsinstitutioner. Jeg tror ikke på, at vi inden for de nærmeste år vil have et behandlingsapparat, som pludselig får tildelt så mange ressourcer, at man kunne forestille sig, at det opsøgende arbejde kunne råde bod på den del af det.

Derfor forstår jeg ikke, hvorfor indenrigsministeren alligevel udtrykker en vis begrænset velvilje. Man kan altid spørge amterne, men jeg vil godt understrege, at vi fra starten er meget kritisk indstillet over for nogen som helst form for tillempet, eller hvad ved jeg, udgave af en central registrering.

Inge Krogh (KrF):

Den hyppigste dødsårsag for dem, der er mellem 18 år og 35 år, er færdssulykker, og den næsthyppigste er narkomani. Problemet er altså uhyggelig stort, og man må sætte alle midler ind for at bekæmpe narkomanien. Jeg tror, en af metoderne er registrering. Det er vigtigt at vide, hvor narkomanerne befinder sig, og hvor de flytter hen. For narkomaner flytter, de bliver endda ikke i det samme amt. Der er mange ting, der kan gøre, at en narkoman flytter; det kan bl.a. være mulighederne for at få stoffer, det kan måske også være en bestemt behandlingsform.

Det er meget vigtigt, at behandlerne på det nye sted får oplysning om, hvad der er givet af behandling tidligere, hvornår den er givet og med hvilket resultat. Kommer en narkoman f.eks. til en læge eller til et socialt center, må vedkommende behandler kunne få oplysning om, hvordan den pågældende er blevet behandlet tidligere, og om vedkommende i øjeblikket er i behandling andetsteds.

Jeg er personlig meget stærk modstander af behandling med metadon, der er et meget stærkt morfinpræparat. Der findes meget store mængder metadon på det illegale marked, og det må stamme fra dobbeltbehandling – eller i hvert fald, at der ikke er tilstrækkelig kontrol med metadonbehandlingen. Det blev nævnt af indenrigsministeren, at der kan finde dobbeltbehandlinger sted, og det kan altså i dette tilfælde i hvert fald være særdeles skadeligt.

Der siges, at narkomanerne ikke vil søge hjælp, hvis der finder en registrering sted. Det tror jeg nu trods alt ikke der er fare for. Jeg har indtryk af, at mange narkomaner egentlig ønsker en registrering og ønsker at komme ud af deres misbrug, men må have særdeles kraftig støtte til det for at frigøre sig. Registrering vil formentlig også kunne forhindre, at narkomanerne glider for dybt ud i den kriminalitet, som de fleste kommer ud i efterhånden for at skaffe sig det stof, som de ikke kan undvære.

Registrering vil altså give et overblik over, hvor mange narkomaner der er i Danmark, og behandlingen kunne så intensiveres.

Det siges, at der er huller i alle registre. Det er dog blevet modsagt af overlæge Clemensen, der i mange år har været formand for cancerregisteret og mener, at det i hvert fald blev drevet, uden at der var huller i det.

I Ugeskrift for Læger den 1. marts berettes der om 240 narkomaner indlagt med forgiftningssymptomer på Københavns kommunehospital i 1980. De 35 havde hjertestop. Det siges i artiklen, at man ikke har overblik over, hvor mange narkomaner der bor i kommunehospitalets område, men man anslår, at antallet af narkomaner i hele landet er mellem 10.000 og 15.000. Det er i hvert fald en meget vid margen på 5.000.

For en uges tid siden udtalte socialdirektøren i Ribe, at der kun fandtes nogle få tusinde, men man opgav store tal for at få så sto-